

Nr 87.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av en i Oslo den 22 december 1930 undertecknad konvention om ekonomiskt närmande; given Stockholms slott den 13 februari 1931.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över handelsärenden för denna dag samt med överlämnande av en i Oslo den 22 december 1930 undertecknad konvention om ekonomiskt närmande, vill Kungl. Maj:t härmed äska riksdagens godkännande av berörda konvention.

Under Hans Maj:ts
Min allernädigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

D. Hansén.

Utdrag av protokollet över handelsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 13 februari 1931.

Närvarande:

Statsministern EKMAN, ministern för utrikes ärendena friherre RAMEL, statsråden GÄRDE, HAMRIN, VON STOCKENSTRÖM, STADENER, GYLLENSWÄRD, LARSSON, HOLMBÄCK, JEPSSON, HANSÉN, RUNDQVIST.

Efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena samt cheferna för finans- och jordbruksdepartementen anför chefen för handelsdepartementet, statsrådet Hansén:

»I enlighet med ett vid Nationernas förbunds församling år 1929 fattat beslut sammanträdde i februari 1930 en konferens i Genève med uppgift att söka få till stånd en allmän överenskommelse om en europeisk tull-

fred för en tid av två à tre år framåt. Detta syfte blev icke förverkligat, men i det närmaste alla europeiska stater undertecknade den 24 mars 1930 en handelskonvention, vars huvudbestämmelse var, att inga handelsfördrag finge uppsägas intill den 1 april 1931. De tullar, som vid undertecknandet voro bundna genom handelsfördrag, skulle följaktligen icke kunna höjas före sistnämnda tidpunkt. Beträffande övriga tullar stadgades, att sådana stater, som icke hade några tullar bundna genom handelsfördrag, icke finge höja sina skyddstullar under samma tidsperiod. Återstående tullar, alltså finanstullar i sistnämnda stater och av handelsfördrag obundna tullar i övriga stater, skulle visserligen kunna höjas, men endast eiter iakttagande av en viss procedur. Sålunda skulle varje planerad dylik tullhöjning viss tid i förväg delgivas alla övriga till konventionen anslutna stater, varvid den stat, som hade för avsikt att verkställa tullhöjningen, skulle förklara sig beredd att inleda förhandlingar med de stater, som funne sina intressen berörda av den ifrågasatta tullhöjningen. Angående det närmare innehållet i handelskonventionen får jag i övrigt hänvisa till den redogörelse härför, som på sin tid av min företrädare i ämbetet lämnades i proposition nr 279 till 1930 års riksdag angående godkännande av konventionen. Sådant godkännande meddelades av riksdagen i skrivelse nr 398.

Den största betydelsen av denna handelskonvention torde få anses ligga däri, att den fastslog som en grundsats, att den enskilda statens tullpolitik icke bör betraktas uteslutande som en denna stat ensamt vidkommande inre angelägenhet, utan att hänsyn måste tagas även till övriga staters intressen.

Emellertid innehöll konventionen åtskilliga reservationer, som i hög grad voro ägnade att förminska dess praktiska betydelse, varjämte vissa stater redan från början intogo en hållning, som icke kunde undgå att väcka tvivel på möjligheten av konventionens ikraftträdande. Med hänsyn till sistnämnda förhållande fattades vid konferensen intet definitivt beslut angående tidpunkten, då konventionen skulle bliva gällande. Man överenskom endast, att ratifikationshandlingarna skulle deponeras hos Nationernas förbund före den 1 november 1930, varefter en ny konferens skulle sammankallas med uppgift att bestämma angående tidpunkten och villkoren för ikraftträdandet. Denna sistnämnda konferens sammanträdde i Genève i november 1930. Då hade emellertid endast åtta stater, däribland Sverige, ratificerat konventionen, och då dessa stater icke voro villiga att utan ytterligare anslutning försätta konventionen i kraft, beslöt man att utsträcka fristen för ratifikationen till den 25 januari 1931, varefter vid en ytterligare konferens definitivt beslut om ikraftträdandet skulle fattas. Då endast två stater begagnat sig av den utsträckta ratifikationsfristen, synes det emellertid knappast föreligga någon större sannolikhet för att en allmän anslutning skall kunna vinnas ens vid denna tredje konferens.

I anledning av de sålunda alltjämt minskade utsikterna för handelskonventionens förverkligande uppkom i några stater, som föra en mera moderat tullpolitik och där man önskade se nyssnämnda grundsats om tullpolitiken såsom en för alla gemensam angelägenhet tillämpad i praktiken, tanken på att sluta en liknande överenskommelse mellan en mindre grupp av hithörande inbördes närstående stater. I överensstämmelse härmed gjordes från norsk sida till svenska, danska och holländska regeringarna i september 1930 en hänvändelse i sådan riktning. Under de därpå följande månaderna fördes underhandsöverläggningar i ämnet mellan dessa regeringar, till vilka även belgiska regeringen senare anslöt sig. Den 18 december 1930 sammanträffade ombud för dessa fem regeringar till en konferens i Oslo, varvid man uppnådde enighet om och den 22 december 1930 undertecknade en konvention om ekonomiskt närmande.

Denna konvention vilar på grundsatsen, att de undertecknande staterna skola i sin tullpolitik taga största möjliga hänsyn till varandras berättigade intressen, likväl utan att berövas sin handlingsfrihet genom några direkta förbud mot tullhöjningar eller mot införande av nya tullar. Utom i sistnämnda avseende skiljer den sig även i andra väsentliga punkter från den internationella handelskonventionen av den 24 mars 1930. Sålunda stadgas ingenting angående handelsfördragen, vilket givetvis sammanhänger därmed, att de fem staterna tillsammans endast hava slutit ett obetydligt antal tarifftraktater. Då själva tarifftraktatmetoden är främmande för de flesta av de anslutna staterna, hava bestämmelserna angående den procedur, som skall iakttagas vid tilltänkta tullhöjningar, ändrats i överensstämmelse härmed. Förpliktelsen att på begäran upptaga förhandlingar har sålunda ersatts med förpliktelse att sorgfälligt pröva alla från de övriga staterna framställda förslag om modifikationer av planerade tullhöjningar. Vidare gäller konventionen icke beträffande sådana finanstullar, som av någon anledning måste försättas i kraft omedelbart, varemot de många i handelskonventionen upptagna reservationerna i övrigt icke hava någon motsvarighet.

Angående det närmare innehållet i konventionen må i övrigt följande framhållas.

Grundtanken i konventionen kommer till uttryck i ingressen, vari förklaras, att de fördragsslutande staterna överenskommit att sluta en konvention om ekonomiskt närmande i syfte att bringa i tillämpning de principer, som ligga till grund för Nationernas förbunds verksamhet på det ekonomiska området, samt att så mycket som möjligt taga hänsyn till varandras ömsesidiga intressen.

De fyra första artiklarna innehålla bestämmelser angående vad som skall iakttagas, om någon av staterna finner sig föranlåten att höja sina tullar eller införa nya tullar. I sådant fall skall vederbörande stat lämna de övriga staterna meddelande härom minst 15 dagar före den tilltänkta dagen för ikraftträdandet av en ifrågakommande tullhöjning

eller ny tull. Om någon av dessa övriga stater anser, att den planerade åtgärden skulle lända densamma till skada, har denna stat rätt att inom 10 dagar efter det den mottagit meddelandet föreslå de modifikationer, som den anser erforderliga för tillgodoseende av sina intressen. Sådana förslag skola av den förstnämnda staten underkastas en sorgfällig prövning, men om den icke ser sig i stånd att tillmötesgå de framställda önskemålen, har den rätt att företaga tullhöjningarna eller införa de nya tullarna 1 månad efter dagen för första meddelandet. Den skall likväl i sådant fall telegrafiskt meddela de övriga staterna, när ikraftträdandet sker. I sistnämnda fall, d. v. s. om tullhöjningarna eller de nya tullarna försätts i kraft, äger den av de övriga staterna, som meddelat, att den ansett sina intressen härav berörda, rätt att inom 1 månad uppsäga konventionen med en frist av 15 dagar antingen helt och hållet eller endast i förhållande till den stat, som vidtagit den ifrågavarande förändringen av sina tullar. Under den därpå följande månaden har var och en av de övriga staterna rätt att på samma villkor och med samma tidsfrist uppsäga konventionen.

I femte artikeln stadgas, att nya eller förhöjda finanstullar, vilkas omedelbara ikraftträdande befinnes nödvändigt, i undantagsfall kunna genomföras utan förhandsmeddelande. Underrättelse härom skall dock genast lämnas de övriga staterna.

Artikel 6 innehåller bestämmelser angående konventionens giltighetstid. Konventionen skall gälla för en tid av 6 månader och därefter för nya perioder om 6 månader åt gången, såvida icke uppsägning skett minst 1 månad före utgången av varje sådan period.

Artikel 7 stadgar, att utomstående stater kunna ansluta sig till konventionen, om de fördragsslutande staterna äro överens härom.

I artiklarna 8 och 9 förekomma bestämmelser om ratificering samt om konventionens ikraftträdande, som skall äga rum den femtonde dagen efter den dag, då instrumenten till den femte ratifikationen blivit deponerade i utrikesdepartementet i Oslo.

I artikel 10 slutligen föreskrives, att de fördragsslutande staternas utomeuropeiska territorier icke äro inbegripna, om vederbörande stat vid deponeringen av sina ratifikationsinstrument avgiver en deklaration i sådant hänseende. Den stat, som begagnar sig av denna rätt, äger dock sedermera förklara, att dess utomeuropeiska territorier skola vara anslutna till konventionen, och denna anslutning sker i sådant fall 15 dagar efter förklaringens avgivande.

Vid undertecknandet av konventionen anmälde Belgiens ombud, att belgiska regeringen för sin del önskade göra det förbehållet, att om tullhöjningar ifrågasattes beträffande varor, som icke vore av intresse för något av de fyra övriga länderna, belgiska regeringen skulle kunna begära omedelbart meddelande från de övriga regeringarna om att de icke hade någon invändning att göra mot de tilltänkta tullhöjningarna, var-

efter dessa skulle kunna genomföras utan iakttagande av den föreskrivna tidsfristen. Då detta undantag från bestämmelserna i konventionen uppenbarligen icke bör kunna medföra några olägenheter, har det belgiska förbehållet lämnats utan anmärkning från de övriga regeringarnas sida.

Den överenskommelse om ekonomiskt närmande, för vilken jag nu redogjort, synes mig på ett i allt väsentligt tillfredsställande sätt giva uttryck åt den grundsats, som handelskonventionen av den 24 mars 1930 avsåg att förverkliga och som i korthet innebär, att de till överenskommelsen anslutna staterna förbinda sig att i sin tullpolitik taga hänsyn till varandras intressen. Innehållet i de särskilda artiklarna motsvarar likaledes de önskemål, som för Sveriges del härutinnan gjort sig gällande. Särskilt må framhållas, att föreskrifterna angående vissa meddelanden ävensom proceduren i övrigt vid tilltänkta tullhöjningar icke äro ägnade att medföra några avsevärda förändringar i det tillvägagångssätt, som enligt svensk konstitution och praxis tillämpas vid framförande och behandling av tullfrågor. Härtill kommer, att överenskommelsen kan betraktas som ett insegel på det samarbete inom handelspolitiken, som inletts mellan de fem undertecknande staterna och som utgör ett gott stöd åt de strävanden till en allmän handelspolitisk avspänning, vilka dessa stater i eget och allmänt intresse söka befärja vid det under Nationernas förbunds egid pågående internationella samarbetet på det ekonomiska området. I syfte att ytterligare betona detta gemensamma intresse av fortsatt samverkan hava de fem regeringarna samtidigt med den nu berörda överenskommelsen undertecknat ett protokoll, vari de förklara sig hava för avsikt att fortsätta det påbörjade samarbetet på det ekonomiska området samt att undersöka möjligheten av att utsträcka tillämpningen av den princip, som ligger till grund för konventionen, till andra bestämmelser av betydelse för varuutbytet dem emellan.

Till belysning av de omedelbara praktiska verkningarna för Sveriges del av den nu träffade överenskommelsen får jag erinra om, att i Sveriges varubyte med samtliga de fyra övriga till överenskommelsen anslutna länderna utförseln i regel är större än införseln. Utförseln till dessa länder hade år 1929 ett värde av 337 miljoner kronor, medan värdet av införseln uppgick till 282 miljoner kronor. Motsvarande siffror för Sveriges totala utrikeshandel voro 1,812 miljoner kronor för utförseln och 1,783 miljoner kronor för införseln. Sålunda var exportöverskottet till ifrågasvarande fyra länder större än till alla länder tillsammans.

Jag får slutligen framhålla, att kommerskollegium, generaltullstyrelsen och lantbruksstyrelsen avgivit yttranden i ärendet under dess förberedande behandling, och att från dessa ämbetsverks sida ingen invändning framförts mot avslutandet av en överenskommelse sådan som den nu föreliggande.

Konventionen har för Sveriges del undertecknats under förbehåll av

*Departements-
chefen.*

ratifikation efter riksdagens godkännande. Med hänsyn till dess innehåll är konventionen också uppenbarligen att hänföra till det slag av avtal med främmande makter, som jämlikt gällande grundlagsbestämmelser skall underställas riksdagen. Under åberopande av vad ovan anförts får jag därför hemställa, att Kungl. Maj:t måtte äska riksdagens godkännande av den i Oslo den 22 december 1930 undertecknade konventionen om ekonomiskt närmande.»

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Einar Engelstedt.

(Autentisk text.)

(Svensk översättning.)

Convention de rapprochement économique.

Sa Majesté le Roi des Belges, agissant tant en son nom qu'en celui de Son Altesse Royale la Grande-Duchesse de Luxembourg, en vertu d'accords existants; Sa Majesté le Roi de Danemark et d'Islande; Sa Majesté le Roi de Norvège; Sa Majesté la Reine des Pays-Bas et Sa Majesté le Roi de Suède,

désireux de mettre en pratique les principes qui sont à la base de l'action économique de la Société des Nations et de respecter autant que possible leurs intérêts réciproques, ont décidé de conclure à cette fin une Convention de Rapprochement économique et ont désigné pour leurs plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté le Roi des Belges:

M. Maximilien Suetens, Directeur au Ministère des Affaires Étrangères;

Sa Majesté le Roi de Danemark et d'Islande:

M. M. J. C. T. Clan, Chambellan, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire;

Sa Majesté le Roi de Norvège:

Konvention om ekonomiskt närmande.

Hans Maj:t Belgiernas Konung, å såväl egna som, i kraft av bestående överenskommelser, Hennes Kungl. Höghet Storhertiginns av Luxemburg vägnar, Hans Maj:t Konungen av Danmark och Island, Hans Maj:t Konungen av Norge, Hennes Maj:t Drottningen av Nederländerna samt Hans Maj:t Konungen av Sverige,

vilka önska förverkliga de principer, som ligga till grund för Nationernas förbunds verksamhet på det ekonomiska området, samt så långt möjligt taga hänsyn till varandras ömsesidiga intressen, hava beslutat att för detta ändamål avsluta en konvention om ekonomiskt närmande och hava till sina befullmäktigade ombud utsett:

Hans Maj:t Belgiernas Konung:

Herr Maximilien Suetens, direktör i utrikesministeriet;

Hans Maj:t Konungen av Danmark och Island:

Herr M. J. C. T. Clan, kammarherre, envoyé extraordinaire och ministre plénipotentiaire;

Hans Maj:t Konungen av Norge:

M. Gunnar Jahn, Directeur en Chef du Bureau Central de Statistique;

M. Rolf Andvord, Chef de Division au Ministère des Affaires Etrangères;

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:

M. le Docteur J. A. Nederbragt, Directeur des affaires économiques et consulaires au Ministère des Affaires Etrangères;

Sa Majesté le Roi de Suède:

M. le Docteur Torvald Höjer, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire à Oslo;

M. C. Günther, Directeur des affaires commerciales au Ministère des Affaires Etrangères;

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article I.

Les Hautes Parties Contractantes s'engagent à ne pas procéder à l'augmentation de leurs droits de douane ou à l'établissement de nouveaux droits de douane sans avoir donné communication aux autres Hautes Parties Contractantes des projets ou des décisions qui y sont relatifs, au moins 15 jours avant la date envisagée pour la mise en vigueur des droits relevés ou des nouveaux droits. Si la communication n'est pas faite plus de 20 jours avant la mise en vigueur elle doit être transmise té-

Herr Gunnar Jahn, direktör för statistiska centralbyrån;

Herr Rolf Andvord, byråchef i utrikesministeriet;

Hennes Maj:t Drottningen av Nederländerna:

Herr Dr J. A. Nederbragt, direktör för ekonomiska och konsulara ärenden i utrikesministeriet;

Hans Maj:t Konungen av Sverige:

Herr Dr Torvald Höjer, envoyé extraordinaire och ministre plénipotentiaire i Oslo;

Herr C. Günther, chef för handelsavdelningen i utrikesdepartementet;

vilka, efter att hava utväxlat sina fullmakter, som befunnits i god och behörig form, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel I.

De höga fördragsslutande parterna förbinda sig att icke vidtaga förhöjning av sina tullar eller införa nya tullar utan att hava lämnat de andra höga fördragsslutande parterna meddelande om ifrågakommande förslag eller beslut i sådant hänseende minst 15 dagar före den dag, då tullhöjningarna eller de nya tullarna äro avsedda att träda i kraft. Därest meddelandet icke lämnats tidigare än 20 dagar före ikraftträdandet, skall detsamma befordras telegrafiskt. Den part, som avser att vid-

légraphiquement. La Partie qui projette la mesure dont il s'agit pourra exiger que sa communication ait un caractère confidentiel.

Article II.

Si, après réception de la communication visée à l'article I, une des Hautes Parties Contractantes estime que les augmentations ou nouveaux droits projetés seraient de nature à lui porter préjudice, elle aura la faculté, au cours des 10 jours suivants, de proposer, le cas échéant, les modifications qu'elle jugerait utiles pour la sauvegarde de ses intérêts.

Article III.

Si, après un examen attentif des propositions qui lui sont ainsi faites, la Partie en cause ne pouvait les agréer, elle aura le droit de mettre la mesure qu'elle projette en vigueur, sans autres formalités, un mois après le jour de la communication visée à l'article I. Elle devra toutefois en aviser télégraphiquement, le jour même, les autres Hautes Parties Contractantes.

Article IV.

Dans les circonstances visées à l'article III, la Partie qui s'estime

taga åtgärden i fråga, skall kunna påfordra, att det lämnade meddelandet behandlas konfidentiellt.

Artikel II.

Därest någon av de höga fördragsslutande parterna, efter mottagandet av det meddelande, som omförmäles i artikel I, skulle anse, att de avsedda förhöjningarna eller nya tullarna äro av beskaffenhet att skada dess intressen, skall ifrågavarande part under de 10 följande dagarna vara berättigad att, allt efter omständigheterna, föreslå de modifikationerna, som den må finna erforderliga för tillgodoseende av sina intressen.

Artikel III.

I händelse den part, till vilken ifrågavarande förslag framställts, efter sorgfällig prövning icke anser sig kunna bifalla desamma, skall den vara berättigad att, efter det att en månad förflutit från dagen för det meddelande, som omförmäles i artikel I, utan vidare formaliteter försätta den avsedda åtgärden i kraft. Den skall likväl samma dag härom telegrafiskt underrätta de andra höga fördragsslutande parterna.

Artikel IV.

I fall som avses i artikel III skall den part, som anser sig lida

lésée aura la faculté, dans le mois qui suit l'augmentation des droits ou l'établissement des nouveaux droits, de notifier télégraphiquement aux autres Hautes Parties Contractantes qu'elle dénonce la présente Convention pour lui faire prendre fin, en ce qui la concerne, 15 jours après, soit à l'égard de la Partie qui aura procédé à une augmentation de droits ou à la création de droits nouveaux, soit à l'égard de toutes les Hautes Parties Contractantes. Dans le mois qui suit la réception d'une pareille notification, les autres Hautes Parties Contractantes auront le droit de dénoncer la Convention de la même manière et avec le même délai.

Article V.

Dans des cas exceptionnels, les droits fiscaux nouveaux ou relevés, dont la mise en vigueur immédiate serait nécessaire, peuvent être appliqués sans communication préalable. Toutefois la Partie en cause en avisera immédiatement les autres Hautes Parties Contractantes.

Article VI.

La présente Convention est conclue pour une durée de six mois.

Un mois avant l'expiration de cette période, chacune des Hautes Parties Contractantes aura le droit de notifier au Gouvernement nor-

skada, vara berättigad att under loppet av en månad efter tullförhöjningarna eller införandet av de nya tullarna lämna de andra höga fördragsslutande parterna telegrafiskt meddelande om sin uppsägning av konventionen att efter utgången av 15 dagar för dess vidkommande upphöra att gälla antingen i förhållande till den part, som vidtagit tullförhöjningarna eller infört de nya tullarna, eller i förhållande till alla de höga fördragsslutande parterna. Under loppet av en månad efter mottagandet av sådant meddelande skola de andra höga fördragsslutande parterna vara berättigade att i samma ordning och med iakttagande av samma tidsfrist uppsäga konventionen.

Artikel V.

I undantagsfall skola nya eller förhöjda finanstullar, som det må befinnas nödvändigt att omedelbart försätta i kraft, kunna bringas i tillämpning utan föregående meddelande. Likväl skall vederbörande part härom omedelbart underrätta de andra höga fördragsslutande parterna.

Artikel VI.

Denna konvention är sluten för en tid av sex månader.

Envar av de höga fördragsslutande parterna skall vara berättigad att, en månad före utgången av nämnda tidsperiod, delgiva

végien son intention de se retirer de la Convention à l'expiration de la période en cours. Il en informera immédiatement les autres Hautes Parties Contractantes, en indiquant la date de la dénonciation.

Pour les Hautes Parties Contractantes qui n'ont pas dénoncé la Convention, celle-ci restera en vigueur, aux mêmes conditions, pour une nouvelle période de six mois, et ainsi de suite de six mois en six mois.

Article VII.

Un Etat qui n'est pas partie à la présente Convention pourra y adhérer si les Hautes Parties Contractantes en sont d'accord.

Article VIII.

La présente Convention sera ratifiée aussitôt que possible et les instruments de ratification seront déposés au Ministère des Affaires Etrangères à Oslo, qui en informera immédiatement les autres Hautes Parties Contractantes.

Article IX.

La présente Convention entrera en vigueur le 15ème jour après la date du dépôt des instruments de la cinquième ratification.

norska regeringen sin avsikt att vid utgången av den löpande perioden frånträda konventionen. Norska regeringen skall härom omedelbart underrätta de andra höga fördragsslutande parterna under angivande av dagen för uppsägningen.

Med avseende å de höga fördragsslutande parter, vilka icke uppsagt konventionen, skall densamma på enahanda villkor förbliva gällande för en ny period av sex månader och därefter i fortsättningen för nya perioder av sex månader åt gången.

Artikel VII.

Stat, som icke är fördragsslutande part i denna konvention, skall kunna ansluta sig till densamma, såvida enighet härom råder mellan de höga fördragsslutande parterna.

Artikel VIII.

Denna konvention skall snarast möjligt ratificeras och ratifikationshandlingarna skola deponeras i utrikesministeriet i Oslo, som därom omedelbart skall underrätta de andra höga fördragsslutande parterna.

Artikel IX.

Denna konvention skall träda i kraft den femtonde dagen räknat från dagen för deponerandet av handlingarna till den femte ratifikationen.

Article X.

Lors de la signature de la présente Convention ou du dépôt des instruments de ratification chaque Haute Partie Contractante peut déclarer qu'elle ne se lie que pour ses territoires en Europe.

La Haute Partie Contractante qui fait usage de cette faculté a le droit de déclarer ultérieurement au Gouvernement norvégien qu'elle désire voir s'étendre la Convention à ses Territoires d'outre-mer, Colonies ou Territoires sous mandat. Ce Gouvernement transmettra cette déclaration immédiatement aux autres Hautes Parties Contractantes. La Convention entrera en vigueur, pour ce qui concerne les Territoires d'outre-mer, Colonies ou Territoires sous mandat, 15 jours après la déclaration susvisée.

La Haute Partie Contractante qui a fait cette déclaration a également le droit de déclarer ultérieurement qu'elle désire voir cesser les effets de la Convention pour les territoires en cause. La procédure indiquée ci-dessus sera également applicable à ce dernier cas.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires ont signé la présente Convention.

Fait à Oslo, le vingt-deux Décembre mil neuf cent trente, en un seul exemplaire, qui sera déposé aux archives du Ministère des Af-

Artikel X.

Envar av de höga fördragsslutande parterna skall vid undertecknandet av denna konvention eller deponerandet av ratifikationshandlingarna kunna förklara sig bunden endast i vad angår dess områden i Europa.

Den höga fördragsslutande part, som begagnar sig av nämnda rätt, skall sedermera kunna till norska regeringen avgiva förklaring, att den önskar utsträcka giltigheten av konventionen till sina transmarina områden, kolonier eller mandatområden. Nämnda regering skall omedelbart bringa denna förklaring till de andra höga fördragsslutande parternas kännedom. Konventionen skall, vad angår ifrågavarande transmarina områden, kolonier eller mandatområden, träda i kraft 15 dagar efter ovannämnda förklaring.

Den höga fördragsslutande part, som avgivit ovanberörda förklaring, skall likaledes vara berättigad att i fortsättningen förklara, att dess önskan är, att konventionen skall upphöra att gälla såvitt de ifrågavarande områdena angår. Ovan angivna förfarande skall i sådant fall likaledes tillämpas.

Till bekräftelse härav hava de befullmäktigade ombuden undertecknat denna konvention.

Som skedde i Oslo den tjugandera december nittonhundratre-tio, i ett exemplar, som skall deponeras i utrikesministeriets

fares Etrangères à Oslo; copie conforme en sera transmise aux Hautes Parties Contractantes.

Belgique:

(signé) *M. Suetens.*

Pour le Danemark.

(signé) *J. Clan.*

Norvège:

(signé) *Gunnar Jahn.*

(signé) *Rolf Andvord.*

Pays-Bas:

(signé) *Nederbragt.*

Suède:

Sous réserve de ratification de Sa Majesté le Roi de Suède avec l'approbation du Riksdag.

(signé) *Torvald Höjer.*

(signé) *Christian Günther.*

i Oslo arkiv; bestyrkt avskrift skall överlämnas till de höga fördragsslutande parterna.

Belgien:

(underteckn.) *M. Suetens.*

För Danmark:

(underteckn.) *J. Clan.*

Norge:

(underteckn.) *Gunnar Jahn.*

(underteckn.) *Rolf Andvord.*

Nederländerna:

(underteckn.) *Nederbragt.*

Sverige:

Under förbehåll av ratifikation av Hans Maj:t Konungen av Sverige med Riksdagens godkännande:

(underteckn.) *Torvald Höjer.*

(underteckn.) *Christian Günther.*